

D. D.

CASUM
MEDICO - LEGALEM

De

VULNERE
VENTRICULI
LETHALI,

Cum

Consensu Ampliss: Facult. Jurid. &
Medicæ, in Regia ad Auram Acad.

Sub Moderatione

Dn. PETRI Elfwing/

Doct. & Profess. Med. Experientissimi,

Publicæ DISQUISITIONI

Submittit

Reg. Alumnus

URBANUS ELFVING Dalekarl:

Loco, horisq; solitis, d. 8 Maji 1725.

ABOÆ, Excud. E. Flodström. R. Acad. Typ.

S:æ R:æ M:is
REGNIQUE SVECIÆ
MAXIMÆ FIDEI VIRO,
SENATORI, ET PRÆSIDI
SUMMI, quod in Magno Ducatu
Finlandie floret, TRIBUNALIS,
ILLUSTRISSIMO EXCELLENTISSIMO
COMITI ac DOMINO,
Dno. JOHANNI
CÆREUÆTÆ
MÆCENATI SUMMO.

IN devotissimi animi testem,
Et
In spem gratiæ, qua fortis tenuioris
Musarum
Cultores benigne sublevantur,
Obtinenda,
Studiorum hæcce primitias
Submissione Summa
Offert
ILLUSTRISSIMI GENEROSISSIMIQUE
NOMINIS TUI

Humilissimus Cultor
U. E.

VIRIS,
PIETATE
in

Regem, Patriam, Sanctamq; Iustitiam
Integerrimis,

REGII DICASTERII ABOENSIS
GENEROsis & NOBILISSIMIS DOM.

VICE - PRÆSIDI

Dn. ANDREÆ MUNSTER,
CONSILIARIIS

Dn. WILH. JOH. QUENSEL,
Dn. LAURENT: CARPLAN,

et ADSESSORIBUS

Dn. ERICO WALLWIJK,
AC

Dn. CLAUDIO JÄGER.
SKJØLD/

PATRONIS SUMMIS;

OB faborem summum, & studium in
me propriissimum, in submissi & ve-
nerabundi animi perpetuum testem, cum o-
mnigena felicitatis vosa, leve hoc tirocinii
rudimentum sacratum voluit

GENEROs: et NOBILISSIMORUM
NUM. VESTR.

Devotus cliens.
U. E

Nec non
NOBILI STRENUISSIMO QVE
VIRO,

Dn. BIRGERO ELFWING,
Capitaneo & Inspector Rei Mechani-
cæ Ingeniosissimo,
PATRUO SUSPICIENDO,

Tum et

NOBILI SPECIMINISSIMO QVE
Dn. JOHANNI MEURMAN,
Commissario ad mensam Argenta-
riam, quæ Holmiae est,
Adecuratissimo,

Svergate, Parentis loco venerande,

HOc, quidquid est speciminis,
ob beneficia in me plane pa-
terna, in gratissimi animi monu-
mentum, omni observantia

D. D. D.

U. E.

କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞାନୀ (କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞାନୀ)
ବ୍ୟାକ୍ (ବ୍ୟାକ୍)
ପ୍ରକାଶକ (ପ୍ରକାଶକ)
ମହାପାତ୍ର (ମହାପାତ୍ର), ପ୍ରଦୀପକାଳୀ

I. N. 3.

MEMBRUM PRIUS,

§. 1.

Missis, quæ institutum ejusq; tractandi modum, ambagibus, in primo statim limite, literas Judicis Territorialis, quæ mihi ansam & materiam, exiguae ingenii vires, circa presentem quæstionem jam experiundi exercendiq; subministrarunt, in medium proferre, & qvidem idioma-te Svecano, e re esse duxi; Operam deinde daturus, ut, si propter brevitatem ab adversa fortuna mihi injunctorum, non omnia, præcipua tamen, quæ ad institutum pertineant, simplici cōsiderationi subjicere queam.

A.

Sæc.

Såsom Bonden N. N. är
 död blefven fyra dagar efter det/
 han af Soldaten N. N. med vär-
 jan åt knuckin i wänstra sidan /
 och 1. Fältskären N. N. i sin arrest
 befrijar Soldaten för hanemålet;
 2. Soldaten till sitt förtvar / påstår
 några till medicin hörande omstå-
 nheter; och 3. vid ransökningen
 nägvt år obleverat, om den dö-
 das tilstånd / hvilket ej i Chirur-
 gi arrest är införde; Alltså föran-
 lätes Härads Rätten öfversända
 Chirurgi arrest och ransökningen /
 med tvärlig begäran / at Herr Do-
 storen, efter alla omständigheters
 ompröfande och öfvervägande /
 med det förka / krisstetigen och ut-
 förligen bijdrager sin embetes plikt
 och rätteise / till rätten / huruvis-
 da det sting / som gåddi genom den
 dödas mage / är dödliget eller ej;
 Förblifvande ic.

Eadem hæ Judicis Territorialis literæ præstitere, qvod heic animadvertendum existimamus: nimirum, in expediundis talibus, quæ difficultatibus interdum summis involutæ sunt, inquisitionibus criminalibus, non Cassianeum, Tiraqvellum, & alios, qvi inspe&ionem cadaverum medicis negant, illosq; in publicum pro-lire vetant; sed curam tantummodo invalidorum & ægrotantium committunt, (a) esse seqvendos: nec subiratum Ulpianum esse audiendum, qvi operam medicorum, e reipublicæ cura & foro, verbis durioribus prescribere conatur (b): neq; eos probandos, qvi fastu nescio quo, suæ auctoritati aliqvid derogari potant, si in causa ardua atq; difficulti, confiliis, vel renunciatione urantur medicorum; multo minus eos de-

A 2 n̄q;

(a) Bobm. Off. Med. For. Cap. 1. § 3.

(b) Lang. Epist. Med. 3. 6,

niq; ullo habendos loco, qvi tem-
poris lucrandi gratia, aut per er-
rorem, medicam opem negligunt:
Verum, cum in ejusmodi casibus,
non de lana caprina, sed de vita
hominibus carissima agatur, & lan-
cissimæ justitiae, & integritati con-
scientiæ litandum sit, eos, qvi ju-
dicium suspendunt & peritorum
consilia petunt, (e) magis perspe-
cte sapere arbitramur. Hi enim,
parum operæ, in recensendis & di-
rimendis qæstionibus ad medici-
nam spectantibus, se collocasse co-
gitant (d), &, in qæstionibus de
Pubertate, matrimonio, virginiti-
tate, partu, beneficiis, epilepsia,
amentia, gestatione, infanticidiis,
graviore capitis, & gravidarum per-
cussione, maleficiis, pestifera
constitutione, & vulneribus renun-
ciare, adeo esse difficile sciunt, ut
peritissimorum interdum medico-
rum

(e) Farinac. Qvest. 126. n: 50.

(d) Zucch. Qvest. Med. Legal. pag. 422.

rum ingenia & sagacitatem vexet
 atque torqueat, ita quidem, ut
 conscientia veluti strictiore gauden-
 tes, interdum ad sententiam su-
 pendendam cogat depositionis gra-
 vitas (*e*), Porro Legum Imperiali-
 um & Regiarum majestatem, Pon-
 tificiarum sanctimoniam, & Con-
 sistorialium gravitatem, secundum
Codronchium (*f*), Pacianum (*g*), &
 alios (*h*), in casibus ad medicinā spe-
 & antibus, peritorum medicorum (*i*)
 industriam & judicium reqvirere,
 mente provida, solertique agitant.
 &, de cetero mature perpendunt,
 ex conuertudine in toto fere orbe
 recepta, variorumque populorum &

A 3 re-

(*e*) *Codroneh.* *Mes.* *Test:* C. 3. *Carpeor.*
prax. *Crim.* *part.* 1. *quaest.* 26. 44.

(*f*) *Loc.* *cit.* (*g*) *de prob.* C. 47.

(*h*) *Ruland:* *de commis.* *Com.* I. 4. 15.
Mascard. *Vol.* 3. *Concl.* 1175.
n: 29. *Ge.* *Act.* *de Privil.* *Infirm.*
part. *n:* 3.

(*i*) *Gnilius* 2. *ob.* III. I.

regionum legibus & moribus con-
firmata, (k) medicis juratis (/), ad
Axioma Jurisconsultorum: Perisie
in arte credendum (m), spartam illam
competere, ut super lethalem vul-
nerum vim deponant (n), & sub
Testimoniorum, Relationum & Resun-
ciationum nomine (o), statum ejus,
de quo queritur, cum judice pe-
tente ac jubente communicent, &
quidem, quod pie mente, omni
deponenti volutandum, sincere &
sancte. Medicum namque qui de mor-
bo aliquo vel vulnera sensimiam suam
religiose testificari debet, ante uniuersi-
tatum ab empi affectione, pershydratio-

me

(k) Clarus § recept. sent. 4 § 5.

(l) Feltman. de Cadav. Inspect. c. 3. §. 23. Ec.
Carpzov. loc. cit. qvæst. 26. § 38. 39. Ec.

(m) Maschard. de Prob. l. 2. 1034. N: 1.
Pacian: de Prob. 1: 47. 10. Carp-
zov. loc. cit. §. 34. § 35.

(n) Farinac. de Homicid. l. 14. q. 127.
9. 2. 4.

(o) Boh. Off: Med. For, c. 2.

7

neque liberum vacuumq; habere spor-
et, & veritatem sectando mendacium
odio persequi, ideo requisitus a Judice,
qui iuxta fermam vel ordinem Juris in-
serrogatus, veritatem dicere debet, quia
liber uilitate, vel sub ratione & specie
boni, postposita (p). Plurimi itaq; inter-
est sententiam suam hand leviter ferre,
ne dum in re tam gravi, amicitia atq;
hostilitati aliquid dare, quin potius so-
li veritati lisare. Sit tibi Deponens
religio, nunquam judicem in freudem
alliceret (q). Hoc enim in loco me non
lates, quam facile avaritia & lucri cu-
piditas servat, quam promte multorum
animos obfident, eoque impudentia deducat,
ut mendacium etiam, & perjurium cer-
ta mercede pacisci non dubitem, inquit
Fidelis (r).

§. 3.

Itaq; qvoniam debita scientia
haud gaudent omnes, qui medici

A 4

no-

(p) Codromch. Meth. Test. c. 3.

(q) Tulpius l. 4. c. 7.

(r) In conclusione sui operis.

nomine superbire satagunt, in quærenda hac renunciatione, merito præterivit *Circumforamnos* vel *Empiricos*, qui partim peritia & reqvifit, ad deponendum necessariis carrent, partim etjam legibus proscripti sunt: (a) Et *Balneatores*, quibus balnearia parandi, Icarificandi, & ungues abscindendi ministerrum relictum est; (b) Nec *Discipulo* vel *ministro Chirurgorum*, garulitate fæpiuscule superbienti, destituto tamen omni ad legitime decidendum requisito, renunciandi provinciam esse injungendam: Nec *Pharmacopola*, in arte quidem sua ut plurimum periti, sed *Anatomis*, *Physiologiæ*, rarissime experti, adeoq; decidendi facultate de

(a) *B. M. Reg. Car. xi const. Med.*
A:o 1609. §. 2. conf. Car. 5. con. crimi-
art 134. Constitut. Saxon. an. 1580, &
1518. Leg. Prov. Wurteberg. tit. 5. Leg.
Saxon. Goth. tit. 6.

(b) *Muscatell: de Vulne. Letb,* p. 241.

destituti, cum *Pharmacopaei* (c) hanc negotio non debeant se committere, ut *Cochlearia inter olera* (d) operam sollicitandam: Nec *Berbitonaris* (e), cui barbam abradendam, venam secandam, & vulnera interdum diliganda committimus, sententiam postulandam: neque *Chirurgo soli*; cum ne quidem medico, qui est *Chirurgus sanitatis*; sed, qui totius artis medice peritus sit (f), & dicti sui legitimam causam & rationem reddere queat (f), credendum sit, & lex jam jam alleganda medici praesentiam requirat, renunciandi facultatem impertiendam censuit. Sed quoniam ipsa loquatur experientia, ejusmodi hominum, ut plurimum in arte minus versatorum, ideoque propter ignorantiam maxime fallend-

A 5 cium

(c) *Annan. prax. Vul. leth. dec. 2.*
bifl. 3. (d) *Pacian. de Probat. l. 1. c. 4.*

(e) *Strykius* §. 19. (f) *Pacian: de Probat. l. 47. 64. Boer. decis. 323. Maser-*
sel. pr. Crim. de Vul. leth. p. 241.

tium, depositionem, ut requisitis, ita
fide carentem, Supremis Judiciis
curas plurimas, tædiosamque mole-
stiam, imo, naufragia procreare;
& ipsi haud ignotum erat (de ali-
arum gentium legibus idem statu-
entibus, propter propositam brevi-
tatem non loquor) Summi apud
nos Legislatoris hujusmodi manda-
tum: desj utan skal han (sc. medi-
cus provincialis) vid rimade stæder/
ur i dråp och flagsmåhi besikteningarne i
egen person himself och der om/ Clara och
endeliga arrester, til fälskens uplyftning/ samt
siera wederhörande ifrån sig gifwa (g): cum
quo collimant sequentia. Om begärtes ef-
ter patientens död/ af desj släkte och ans-
förmän:ar/ öfver någon döddader krepp nä-
gon besiktning och apertio cadaveris, bör
Medico som ther till fallas/ och sig der vid
infinner/ syrs Riksdaler gifwas. Och skal
aldrig någon slikt öppning stie/ utan at icke
någon af Collegi membris är der hos til-
stades; som båst kan weta och efferransakat
hwad

(g) Kongl. Maj:ts fulmacht för Provin-
cial Medicus i N. N. af den 2 April: 1692.

hwad som i sādane fall dr at i eche taga
 (h) probati medici renunciationem
 efflagitat.

§. 4.

Pari modo, circa præsentem casum, æquam imedici renunciationem, non gravitate Dictatoria tumidus, sed Supremorum Judiciorū, medicis suis deposituris, propensissimis formulis gratificantium exactissima informatione instructus, & moderatiorum judicum exemplis eruditus, (a) modeste Territoria. līs noster judex, his verbis desiderat: med vānlīg begåran. Atque ut recte le habeat, votoque ejus respondeat renunciatio medici, qui visitationi & demortui corporis aportioni non adfuit, haud coacte; sed spontaneo ducitu, ea adminicula, quæ legitimæ & sanctæ depositio ni interviendæ necessaria visa sunt trans-

(h) Constitut. Reg. Med. 12. 10.

(a) vid. requisit: in Valentini; pan-
 dect: med. Leg.

transmittit, sc. *inquisitionem criminalem & Chirurgi testimonium*; ut medicus ex priori, circumstantias a Chirurgo omissas, & accusati exceptiones observaret, & ex posteriori Chirurgi intentiam perciperet: quo, rite ponderatis circumstantiis illam, sive confirmaret, sive rejiceret. Prioris contenta ad forum medico legale spectantia haec sunt; Efter aflagd ced/inenga syra wiken: tillika med Kyrkoherden/ som besökte den skadade bonden med Herrans Nareword/ at bonden straxt efter synget bänar/ hickar/ gifvit öfver den maat han dric om middagen osmåle; sed an upkastat blod och galla/ flagat öfver stor wärek i llfwet der såret var/ och ot andra dagen en feber insunnit sig / med häftig torst/ huwwud - wärck och stor ångslöhet/ wakande och ryckningar. Hvilka smärtigheter lifte under tiden sig. Indrande/ hafwa tillagit och warat/ til d:s bonden den sista dagen gaf up andan. Dels war han och bonden warit so åhr gammel/ frödig/ stark/ och af god hålsa/ urhan ringestie recken til någon siukdom. Accusati exceptiones in Protocollo, hoc mo-

do observantur: Den anklagade påstår
 1. at sår och flyng urhi magan/ ej dro dö-
 delige: 2. at den sårade förf om tredie da-
 gen / hvilket woro förkne/ anlitaer Hälte-
 skräaren om hielp; och at 3. Hälteskräaren
 sagt slg funna curera bonden/ der han i
 tyd anlitar honom. Posterius, attestatum sc.
 Chirurgi ita habet. Till underdån. Ed-
 miukt følje af N. N. besällning/ har jag
 visiterat och öpnat den döda bondens N.N.
 kropp/ och der vid funnit: i i vänstra si-
 dan varo flungit med vårtjan ett hähl /
 hvilket gåde genom vid magens supe-
 rius orificium: bestinnandes särct i den si-
 dan af magen/ som framåt är/ så stort at
 cummen kunde gå der igenom; men i den
 sidan åch ryggen/ ej större än at lilla fingree
 kunde der igenom stickas. 2. urhi Magans/
 tarmarne/ och fielowa abdomen fann man
 coagulerad blod/ blandad med Chylus,
 galla/ flum/ och mæin. Sedan bonden blef-
 wit stucken/ har han upkastat galla och
 blod/ svettat kall svett/ roaree mycket
 machils/ och haft feber. Ädren kunde
 man intet upplåta för det kalla väddree.
 Vulneraria brukades innådrees och utvåd-
 res/ men utan någon särdeles nytta. Hvad
 bondens död angår; så kan jag säga/ at
 han

han ej döde af värnare ventriculi: emedan i Fallopius, Galenus, Hildesius och andre intyga / at vulnera ventriculi är lyfetigen curerade wordne: emedan z dee ej varit ogiörligt curera de tillagna symptomata, der bonden i ejd föl: hjelpe hvilken han sent och på eredie dagen begärt: då febres honom utmärkades att han ueaf honom måtte död. Detta betygar jag med mitt namns underskrifande N. N.

§. 5.

Petitum proponit judex ~~secu-~~
~~rato~~: ut sc. medicus probe pensa-
tis & ponderatis circumstantiis,
qvas Protocollum & Chirurgi at-
testatum suggerunt, mentem &
secentiam, skrif - och uisförligen bidraget
non de conditione vulnerum ven-
triculi, neque de lethalibus ventri-
culi vulneribus; sed de hoc vulnero,
quod miles rustico inflxit: utrum
sc. lethale sit an non? aperiat:
nullus dubitans, quin medicus, in
renunciando se perspicuum præbeat,
obscuritatem terminorum evitet, & rem
dm-

dubiam judici evidentem & certam redat. (a)

MEMBRUM POSTERIUS.

§. I.

Medicus Legislatori hæc dicitanti: Mal han clara och tydelige attestar til satens uplysing ifrån sig gifwa (a) obediens, judicisque petitioni, at strifteigen och utförligen bidraga/concedens, questionem, pro circumstantiis, ex inquisitione criminali & attestato collectis, intentioni judicis inservientem, hunc in modum format: an vulnus hoc, ad superius orificium ventriculi gladio inflictum, cui, teste Chirurgo, biliolus & cruentus vomitus, sudor frigidus, virium debilitas, febris, & tandem mors supervenit: vel quo vñlnerे inflatio (vid. protocolli extracti), vul-

nus-

(a) Bobm. loc. cit. Cap. 5.

(a) Thes, 3. memb. 1.

neratus, quinquaginta annorum,
robustus, & constanti sanitate præ-
ditus rusticus, animi deliquum, &
vehementem dolorem passus fuit,
singultivit, cibum crudum, mate-
riam albam, bilem & sanguinem
vomitu rejicit, die secundo febri
correptus fuit, cum dolore capi-
tis, vehementi fui, anxietate sum-
mos, vigiliis, & convulsioribus; quaes-
mala, interdum remittentia parum,
ad diem quartum, dum exspiravit,
perdurarunt: an, inquam, vulnus
hoc lethale sit. an non? Deinde,
ut reo cordatisque aliis satisface-
ret, turbasq; & cavillationes, quas
caussidici excitare solent, (b) evita-
ret; minus obvia omnibus expli-
cat, Chirurgi attestatum & accula-
ti exceptiones examinat, tandemq;
renuntiationem subiectit.

§. 2.

*Circa Ventriculum / qui in hoc
ca-*

(b) *Valent. Pandect. med. leg. Port. 20.
Sect. I.*

casu pars affecta est) corpus illud
cavum, quatuor tunicis compactum, in in-
fimo ventre situm, in superius orifi-
cium, cavitatem & pylorum divisum,
motu peristaltico pollens, ac excipi-
endis, rotolvendis, alterandis, expel-
lendisque assumptis interviens (a), rei
illustrandae causa, impræsentiarum ob-
servandum est. 1: Quod arterie ejus,
a ramis cœliacis oriundæ, & vene, a
Portæ truncō, ejusque ramis mele-
terico & splenico propagantur, ad su-
perius orificium sunt majores, &
deinde ramulos per totum ventricu-
lum spargunt (b). Qvæ vasa majora,
si vulnerantur, aut dissecantur, san-
gvinem enormiter, & ad vitæ finem
fundunt: (c) 2: Quod vasa lymphati-
ca ventriculi rupta, continuo ad flu-
entem lympham in abdomen exone-
rant. 3: Quod nervi ventriculi in-
teriores, a pari vago originem du-

B cen-

(a) Taurry Anat. Cap. 1. Eysel Physiol.
pag. 53. (b) Munnwicks Anat. §. 16. Vesale
Anat. de ventriculo. (c) Boerhaeu. §. 161.

centes (*d*); uterque enim pars vagi nervus in ventriculo terminatur (*e*), sunt valde insignes, & juxta sinistri orificii partem, ubi unitis fibris (*f*), plexum nerveum, motui orificii intervientem producunt, eximum fasciculum nervum, a pari intercostali, te ibi insinuantem, excipiunt; qui deinde nervi, ventriculum undique multis propaginibus perreptant: & 4:o Ventriculo septum (unde adperitus &c.) & motum, peristalticum scil. imperitunt. Quæ functiones, ad assimilationem, mutationem, solutionem (*g*), ac in intestina & vasa lactea propulsionē (ut cetera mittam) alimentorum & chyli adeo necessariæ sunt; ut, hisce propter organa destructa cessantibus, homo vivere desinet.

§. 3.

Medicis *Vulnus* est solutio unionis

(*d*) Verbejn. Anat. Tr. 2. Cap. 9.

(*e*) Willius Nervor. de scriptione c. 24. p.

(*f*) Willius de nervis pag. 329.

(*g*) Pikkarn. dissert. p. 68. Nenter Physiol.

4: 4. 2. 3.

nis in parte molli, a corpore duro & acuto producta, quæ propter separationem cohærentis, & liquidi effluxum, actionem vel immutatam, vel abolitam intert. Differunt Vulnera
 1: ratione partis affectæ, internæ, sive externæ, & pro earum varia natura:
 2: figure; dantur enim recta, obliquæ magna, parva, profunda, superficialia, rotunda & lata: 3: Causæ; quatenus a punctione, sectione, confusione, sclopero &c. infligantur (a). Vulnerus est 1: *Sensibile*, quod, cuti & partibus carnosis inflictum, functiones non tollit, & idcirco faciliter negotio curatur. Quod cum simplex in carnoſa parte, omnem securitatem, quantum ex se, soleat promittere (b), juris consultis non presumitur mortale (c).
 2: *Indifferens*; quod pro medentis industria, ægri constitutione, ætate, robustore, obedientia, ac temporis ratione, &c. aliquando curatur, aliquando curatur.

B 2

tie-

(a) *Blancard. Chirurg.* p 560.(b) *Codronch. Meth. Test. C. 4.*(c) *Farsac. Consil. 171. n 4.*

sionem respuit (d). Huc spectant vulnera, quæ in se non lethalia, sunt lethalia (e). 3: ut plurimum letale, quod frequentius mortem infert (f) curationem & restitutionem raro admittit, & tente demum interficit (g): vel prout Jurisperitis placet: cuius curatio secundum plurimum male succedit & difficultie est; non quod semper interficit: (h) 4: ex necessitate letale, quod intra paucarum horarum vel dierum spatiū, certissimam mortem infert, & nulla arte curari potest (i). Vel, Farinacio docente, quod omnem medelam effugiens, brevi tempore spatio vitam adimit (k).

§. 4.

Attestatum Chirurgi, historiam morbi, inspectionem demorivi, & depositionem tradens, ac plurimarum circumstantiarum defectu laborans,

de-

(d) Galen. l. 5. §. 65. (e) Boerbad. §. 172.

(f) Bohn. p. 615. (g) Idem p. 617.

(h) Vid. Zacc. quest. med. lig. 5. 22.

(i) Barbet. Chirurg. p. 172. (k) Farinacio de homicid. p. 126. 5.

debitæ censuræ subjicere, non admittit
proposita brevitas. In historia vero
morbi, plura etiam, & scitu maxime
necessaria momenta, ac symptomata
tum gravissimorum observationem,
quam difficilis hicce calus exactissi-
mam postulat, Chirurgus, nescio qua
oscitantia, neglexit ; quæ renuncian-
tem medicum difficulti negotio im-
plicarent, & vero obruerent prorsus,
nisi accuratum judicis Protocollum,
industriæ a Chirurgo adhibitæ dete-
ctum, supplevisset. Verbo ut me ex-
pediam : Depositioni, quam de mor-
te rustici exhibuit Chirurgus, cum,
si Medicus nimis temere judicet, reus sit
ipse mortis & supplicii vulneratoris [a] non
subscribo. Nam 1: modus eam pro-
ponendi, hic ipse : *Så han jag säija;*
renunciationi Medico-Legali, quæ
puram, aut adsertionem, aut nega-
tionem postulat, vel omnem judicij
suspensionem extorqueret(b), non com-
petit. 2: Quia *sententia* hæc : *At han*
B 3
ei

B 3 ej

(a) *Ficus semicordata*: L. 4. L. (b) *Bambusa*, p. 619.

Cedronch. l. c. 3. Conf. Carpzov, i: 26. 28.

eij dōdt af vulnere ventriculi; rationi, multa temporum experientia firmata repugnans, vulneri, quod ventriculo ad superius orificium inflictum erat, lethalitatem derogat. Dicebam: rationi, multa temporum experientia firmata, repugnans: Nam 1: post infictum vulnus, rusticus, alias robustus, & optima sanitate praeditus, nullo morbo, nullo symptomate, nisi quod vulneri debet natales, nulloq; commisso errore mortuus est: Et quidem 2: brevi, scilicet intra quartum diem; quod exiguum decumbendi & moriendi spatium, ad diem 7. se non extendens, adeoque lethali presumptionem innuens (*c*), alii penes rusticum morbo, aliquique caussæ, quam vulneri, & quidem ex necessitate lethali, *post brevi vitam adiumenti* (*d*), ejusque symptomatibus, non competit: 3: Vulnus hoc, quod magnum erat, lato gladio inflictum, pluraque vata lœdens & rumpens, adeoque tanto magis periculosum,

quanto

(*c*) Zaccb. Quest. med. l. p. 422. (*d*) §. 3.

quanto certius vulnera in parte carnosâ, alias tuta, si magna sint, *dubia & lethalia evadunt* (e): Quod etiam *duplicatum erat*, latus ventriculi **anterius** & **posteriorius** adficiens, adeoq; graviores effectus producens, ac eo difficius curam admittens, visceris ad vitam maxime necessarii, *ventriculi* sc. nobilissimam partem, 4: ad *orificium superius, levit:* primum, quod ad *membranas* adtinet, quæ retrofiliendo, majorem vulneris hiatum, pro effusione ingestorum, & aliorum liquidorum præternaturali in abdomen, caußantur (f): deinde quod ad *descriptas a Malpicio ventriculi glandulas*, quæ peculiarem liquorem in ventriculum fundunt (g): tum quod ad *vasa lymphatica, quæ, dissecta, continuo stillantem lympham abdomini committunt*: tum etiam quod ad *arterias & venas majores, §. 2 descriptas, quæ, cœorem continuo in cavitatem abdominis deponendo (post mortem*

B 4

enim

(e) Membr. de arb. Jud. l. 2. c. 275. n. 12.

(f) Baerba. §. 165. (g) Ep. de Gland. p. 149.

enim fuit man uthi abdomen &c.
coagulerad blod, blandat meb Chylus,
galla/ slem och waten) hominem pro-
fusione sangvinis exhaustiunt (*b*); quo
equilibrium & proportio, que intercedere
doves inter solidam ad oscilandum, & liqui-
da ad undulandum, tollitur (*i*), que ex-
travata, tacta missione, putreficunt,
& mala tunesta, e. g., gangrenam par-
tium (*k*) creant: & deniq; quod ad
nervos; quorum dimidiata aut tota-
lis disiectio influxum liquidi nervosi
impedit (*l*; motu peristaltico omni-
modam obicem imponit; ac vellica-
tionem, tensionem & spasmus, vel
obstructiones, insensibilitatem, exsic-
cationem (mors naturalis venit ob
ariditatem exsiccationemque solidorū,
& vappiditatem & falsedinem
liquidorum, inquit Bagliv: (*m*)) &
immobilitatem, immo dolorem inten-
sissimum & gangrenam (*n*) producit.

Qno,

(*b*) Celsus l. 5. c. 26. (*i*) Bagliv. Can. 29.

(*k*) Baerb. §. 178. (*l*) Nenter. Physiol. c. 4
m. 4 p. 2. Borel. mot. anim. p. c. II.

(*m*) Bagl. Can. 20. (*n*) Fernel. Part. I. 7. c. 8.

Quo, cum, deficiente stimulo natura-
li, solidorum oscillatorius & fluido-
rum undulatorius motus invertatur
& tollatur; *ventriculi* contractio, Chyli
præparatio, ac per ductum thoracicum
propulsio, *cordis* motus, sanguinis cir-
culatio, quæ *animali* est pro vita (o),
sanguificatio, nutritio, & partium re-
stauratio, in qua consistit vita (p); *Cer-*
rebris motus & pneumatosis, functio-
nes animales reliquæ, secretiones &
sensus pedetentim abolentur, & tan-
dem omnino cessant. Quibus obser-
vatis, haud difficile est concludere,
quod in attestato & Protocollo decem
enumerata symptomata, 5: huic vul-
nери debeat originem. Unde enim
Animi deliquium, nisi a cordis e latere,
propter liquidorum dispersionem &
dolorem, depravato (q)? Unde *Singul-*
titas, vomitus & Convulsiones, nisi a tonus
vel partium vellicatione, ac deficien-
te, propter hæmorrhagiam liquido,

B 5

ad

(o) Pitkarn. diff. p. 63. Boroll. mot. animi,
p. 2. c. 16. (p) ad mentem Bagl. Cnn. 27.

(q) Valentin. Prax. infal. p. 194.

ad æquilibrium necessario, tensione & trahendi nisu (r)? Unde *Febræ*, nisi a solidorum vellicatione, fluidorumq; motu viriato, & inflammatione? (s) Quis tensioni, læsionique fibrarum magnæ, ac inflammationi, vehementer dolorum supervenire (t) negaret? Quis virium debilitatem, liquidorum, propter extravasationem, defectui, vehementissimoque dolori & vigiliis (u) non adscriberet? Quis *Anxietatem* summam a fibrillarum orificii superioris ventriculi distensione, corrugatione & divulsione (v), quam a Blas excentrico, pylori motum irritante cauſari docet *Helmontius* (W), & obiecto non proportionato, sive in ventriculo hærenti, sive aliunde adveniente, ac ibi solutionem continentem molienti, attribuit *Dolæus* (x), ex-

(r) *Malpig.* p. 290. (s) *Bayle Inst phys.* Tom. 3, p. 639. *Conf. Bellin.* de febr. p. 247.

(t) *Bellin:* de morb. cap: p. 567. (u) *Gulden Kle* p. 1003. *Valeriol.* obs. 6. t. 6. (v) *Lang. Prax.* med. p. 353. (W) *Joh. Bapt. oper. de Blas.* *Hum.* p. 171. (x) *Encyclop. med.* p. 442.

oriri & nasci inficias iret? Nonne sudor frigidus, solidus, momento compressissimus, propriez villos prorsus lassatos, & velut ultro contenta effluere permitentes, *destitutis* (y), & sanguinis motui sublato (z) natales debet? nonne denique *vigilia*, a dolore, febri, ejusque caussis (aa) premanant? Hæc symptomata morbum, caussam & ipsa symptomata comitantia, in praesentia mortis agunt nuntios. Nam *convulsio*, quo spectant *angustus domitus*, a vulnera lethalis est (bb). Animi deliquio, si convulsiones accedant, mors in propinquuo est (cc). Febris cum syncope & hyporhymia, funesta omnino est (dd). In febribus, oris ventriculi dolor, *malum* (ee), immo, accedente singultu, lethalis est [ff]. Vigiliæ modum excedentes, *malum* (gg):

su.

(y) Bellin. p. 474. (z) Bell. p. 633.

(aa) Manger. Bibl. med. p. 1040. & Bell. p. 286 (bb) Hippocr. Coac. 426. (cc) Dol. Encyc. p. 404. (dd) Junkew. Præx. med. p. 426.

(ee) Hipp. IV. §. 65. (ff) Dol. p. 416.

(gg) Hipp. II. §. 2.

*Sudor frigidus in debilitatis, vel conclama-
ti morbi, vel mortis certus nuncius & index
est (hh). Omnis accessio gravis mali, ad
grauis malum lethalis est (ii); nam grave
malum, gravi mali accedit (kk), & mala
orta a malis gravissima inferunt mala (ll).*
*Et cum mortem non pronuncient; cum cau-
sa eorum vulnus, 6: sanandi copiam
(quatenus per medicamenta & manum
Chirurgicam, solidorum & liquidorum na-
tura, in ordinem reduci neutquam potest
(mm): non admittit. Hæc enim non po-
test ad exterioris lateris, multo minus in-
terioris profundam læsionem, quam passus
est ventriculus, pertingere; ut, si possit,
(quod Timæus (nn) in adeo profundo vul-
nere negat) auferat ea, quæ unionem im-
pediuat, separata & terroris æta reducat, &
uniatur: & in unione, ut consolidentur reti-
neat: illa vero, medicamenta scilicet, inter-
ne assumta, vel per vomitum rejicerentur,
vel ab admixto sanguine & ceteris liqui-
dis castrarentur, vel per hiantia vulnera,
in abdomen protruderentur: ubi cum re-
liquis liquidis extravasatis, novas turbas
excitarent, Non itaque minorem, quod e-
iusmodi ventriculi magna & inaccessibi-
lia vulnera Medici pronuncient lethalia,*

(hh) *Manger. Bib. Med. 1033. Bellin. pag.
474.* (ii) *Jacot. in Coce. p. 198.* (kk) *Holler. in
Coce. p. 215.* (ll) *Duret. p. 421.* (mm) *Baglivi.
Can. 25.* (nn) *Confit. p. 1003.*

raram nonnullorum ventriculi vulnerum curationem, singulari naturae solertia & virium robori (oo) adscribentes. Hippocrates namque, ea ventriculi vulnera, quæ nervis interioribus & grandibus intusque conditis venis vim infearunt, lethalia esse (pp) iudicat; Barbette, illa ventriculi vulnera præcipue lethalia esse, quæ orificio ejus superiori, nervisque per id distributis infliguntur, pronunciat (qq). Boerhave, ea stomachi vulnera necessario lethalia esse, quæ cruentum & corde derivant in cava corporis, & mediam ob situm loci capere non possunt, & quæ motum chyli in eor tollunt, adserit (rr). De hisce vulneribus ita loquitur Manget (ss): ventriculi vulnera, inter lethalia numerantur, & quidem merito; quia in parte hæc magis membranosa agerrime savantur: ac si infligantur superiore ejus orificio, quod stomachus nuncupatur, ob nervorum ei insertorum copiam, convolutionibus & singulis contumis agrum occidunt. Hisce adstipulantur Celsius (tt), Bonetus (uu), Guldenklee (vv) ut Jurisperitos, aliosque medicos præterea fa-

(oo) Guldenklee p. 1003. (pp) Coac. §. 509. Senert. Prax. med. p. 866. (qq) Chirurg. p. 174.

(rr) §. 170. (ss) Tom. 4. p. 1036.

(tt) lib. 5. 26. (uu) Sepule. Arat. t. 4. scđ. 3.

(vv) Ress. 19.

Facultas Medica Lipsiensis (WW), & Curia Lipsiensis (xx). Cum bina, quibus depositionem suam probare constat, argumenta, falsis fundamentis nitantur: Authoritas namque quam prius crepar, de vulneribus agit, quæ latus vel cavitatem ventriculi læserunt; non vero de duplicatis, & ad superius orificium (prout in hoc casu) inflictis. Si paria paribus convenire novisset, fallaciam non commisisset: nec ab uno individuo ad aliud argumentarius fuisset, quod forum Medico-Legale non patitur: Cum vulnus, quod pro ætate, sexu, constitutione, statu, valetudine, temporis constitutione prava, vulneris magnitudine, & caussæ externæ qualitate, &c. in uno lethale reparitur, in alio individuo facile curetur (yy). Hinc non possum non, inquit Bohn: (zz) redarguere illos (nefero an malitie, an hebetudinis) qui non ad casum individualem; sed generaliter omnimode, ab uno altero exemplo ad individuum prælens, perperam concludentes, respondent. Posterior eum prioricjusdem est furfuris: cum antea dicta, hoc vulnus, & hunc morbum, a quibus symptomata pendent (a) corare, caussas ejus removere, vires conservare & restaurare, effec-

ctus

(WW) d. 14. Apr. 1668. Amman.
prax. Vul. lebb. de 1. cas. 8. Et Fac. med.
Wittenb. d. 11. Aug. 1668. Val. loc cit. p. 428.
xx. d. 22. Jun. 1643. Valent. p. 96.

(yy) Zacob. p. 414. (zz) p. 612. (a) Boerh. 846.

Etus enormes tollere, & statum vulnerati in pristinum mutare, factu impossibile esse inveniant. Ea propter, quid Chirurgus vel i. v: 3. die vocatus in hoc calu, ad restitutionem & grotantis efficeret? Cum debita cautione, dum hec de symptomatum curatione concludit, non usus fuit? Profecto, si accuratorem circumstantiarum, morbi & Symptomatum ratiudem habuisset, & cum Facultate Med. Lips. debita circumspectione, eum qui ex symptomatis vulneris moritur, non ex accidenti, sed necessario ex vulnera perire (b) cogitasset, mortis caussam, contra rite renunciantium regulam: plante causse evidenter, que influit in futuram mortem, conjuncta cum sufficientia ejusdem causae non debet culpa mortis in aliam minus evidenter, aut minus sufficientiam causam conjici (c) soli Febri haud adicribuisse. Cum denique vulnera ventriculi, hoc modo, interdum sint lethalia, consilioq; & opera Chirurgus, si vel statim vocatus advenerit, vulnerato rustico subvenire non potuerit, & Chirurgi effatum de restitutione, infirmo fundamento nixum fuerit; sua sponte accusati, tribus rationibus suffulta exceptio corruit.

9. 5.

Cum itaq; rusticus N.N. 50 annorum, robustus, bona & constanti sanitate troitus sit, sine ullo in dieta commisso errore, sine pro-
 b) Vels. in Rat. vul. leth. jud. c. 26. conf. Stryki sen-
 tencian Val proleg. (c) Zac. quest. med. leg. p. 422;

babili aliqua negligencia & tergiversatione, quæ curatio obesse posset, nulloq; alio morbo interveniente, intra quartū diem mortuus sit: Post 2. *Vulnus latro gladio inflictum, magnum & duplicatum, adeoq; enorme: 3. in ventriculo, viscere nobili, & vita sustentationi ac conservationi quam maxime necessario.* 4. Ad orificium sinistrum, ubi tot tantiq; nervi, arteriae, venæ & vasa lymphatica, quæ omnia ad vitam summam necessitas postular, sensui, motui functionibusq; inservientia, partim lœsa, partim etiam erupta & abscissa sunt: quo 5. affutatis, sanguini, lymphæ, bili, & reliquis humoribus, via in abdomen defluendi, ibiq; putredescendi, visceribusq; ulterius nocendi aperta est: quo etiam 6. Chylosis, sanguificatione, nutritio, pneumatisolis, &c (ut ceteras functiones raseam) liquidorum circulatio, sine quibus nulla vita omnino sublate & abolitæ sunt. Cui demum functionum abolitioni, cum 7. mortis decem certissimi nuntii, & truculentissimi, expeditissimique ministri (enumerata symptomata puto) vita ne quidquam fere induciarum concedentes, nulloq; Hippocrate mitigandi supervenerint, & 8. *Vulnus propriæ solidorum rextoram, defluxum & corruptronem fluidoru, serum iuacessibilem, nulla manu, nullaq; ope Medica curari posset. Hoc a milite N.N. rustico N.N. inflictum vulnus, ex necessitate letale censeo & renuntio.*

S. D. G.

JUVENI,

Ingenii dexteritate, literarumque
culta,

EXIMO,

Dn. URBANO ELFVING,

Dalecarlia Svec,

Amico Fideli,

Quæstionem Medico Legalem
De

VULNERE VENTRICULI LETHALI,
Dissertatione publica erudite discussio-
nam strenue defendant.

Dum sic solerter, socialis fædere paci
Connubijq; iugò jungitur alma The-
mis

Hippocratesq; Tibi, monstras ut saepe requirat
Jus ab Apollineis viribus auxilium.

Hoc curat mentis vulnera tæva feræ.

Astraæ natum te tot conamina præstant,

Te præstant gratum Pergameoq; Deo.

Hinc honorandus eris; decorent Te jugiter
ambo

Nomine per celebri. Sic mea vota volunt!!!

JAH. PET. FLACHSEN.

Quæst. Reg. Acad. Ab.

Lil Auscultanten

Herr URBAN ELFVING.

 har funnit möдан vårdt/
Det at wisa / hwad I lärde
Uti Medicin och Lagen;
Då I stref om synng i Magen/
Har der med förbundit Ehr
Dem/ som satte år' / at dömma/
At de måst' det vårdet berömma/
Som en nödlig kunskap ger.

Ia ! tag sager utan flärd/
Tack och heder är I vård/
Och som Dygder väl bekrönas/
Bör I med en tienst belönas.
Hvilken at I sagt må få/
Och sen' förestå med åhra;
Himlen willie Ehr beståra/
Tag af hiertat önska må.

J. SÖBERG.

Mon Cousin.

Aijant entendu que vous allez montrer au public une tres belle preuve des grands progrés, que vous avez fait dans les arts liberaux, je ne puis pas laisser passer cette occasion de vous temoigner la grande joie, que j'en ai concue. Je vous assure, mon cousin, que vous faites là des choses dignes, de notre famille, & qu' ainsi vous faites connoître que d'une bonne racine se produisent des bons rejettons, qui en son tems donnent des fruits agreables, Je suis avec plaisir

Mon Cousin

Abord ce de 1 Maij

1715.

Votre tres affe-
ctionné servi-
teur,

JEAN SCHULT.

In
Eruditam DISSERTATIONEM
Prastantissimi Juris Studioſi
Dni. URBANI ELFVING,
De
VULNERE VENTRICULI
LETHALI.

An rēnū is cedīe, rigido qui la-
ſerat enſe
Ventriculum, ſcripto diſquirit doct̄a Mio-
nerda.
Egregio tua, note tuis URBANE pericliſ;
Das operam Ibernidi, jungifq; Machaonis
artes;
His locuples alter, quod non habet alte-
ra, pāndit.

Graculabundo animo
poſuit,

PET. Folin.